

var dock af annat slag. Hon berättar om deras verksamhet och att de ofta få se goda frukter redan. En predikant Flektor har bott hos dem ett par veckor, berättar hon, de ha mycket godt af honom säger hon och Wäinö har fått lära sig mycket. Hon säger bl.a.: "Huru ofantligt mycket ha vi ej att tacka Herren för - min själ är jublande natt och dag, o att jag blott kunde taga hvarje minut i akt till Herrens tjänst!" Därefter längtar jag. Teke är det något exalteradt, något onaturligt, vårt lif, mamma, (jag hade uttryckt en tanke ditåt) det är icke rus det är verklighet alltsammans och det är märkvärdigt huru äfven det minsta arbete blir helgadt, jag minns knappt att jag lagat mat och bräddat i köket, torkat dam och städar

man gifvar - — Om man Guds vilja hjälpa oss att uppfylla äfven den främsta guds vilja ha hos oss, vare vi inmer. Tackar

det går allt i triumf. Ja mamma
kara, nog är det nästan som skul-
le jag icke lifva på jorden, vårt
arbete är så himmelskt och hela
vårt intresse, allt allt rör sig icke
härnere. - Af detta kan pappa
få en aning om huru de nu
ha det. Underligt skall bli att
se hur det går för dem i fort-
sättningen, men inte triflar
jag på att Gud skall ha vård
om dem så länge de lyda och
lifva för honom. I en föreg. br.
berättar Tini att hon nog använ-
der Reformkokaren och har lagat
ganska många rätter från "Helsolif"
Om det då någon gång händer att Väi-
nō mötes af litet matos när han
kommer hem, så vet han inte hu-
ru finkastligt han skall komma
fram med saken och vådra litet,
- ja inte kunna vi föräldrar var

na nog tackasamma för den nåd Gud beordrar oss genom vara barn och vi vill vi af allt dygsta säga: "Joke ooo, o Herre, vilken ditt